

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ,
μετά Κανόνος του Αγίου Λαζάρου,
το εσπέρας της 26ης Απριλίου
2024.

Ἱερεύς: Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ,
τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Το Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ´).**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ´).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν
σήμερον.

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ΄).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμός ν' (50).

- **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.**
- **ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
καθάρισόν με.**

- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμός 69' (69).

**Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.
Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι
κακά.**

Ἀποστραφήτωσαν παραυτικά
 αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.
 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
 σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.
 Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω
 ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός,
 βοήθησόν μοι.
**Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε,
 μὴ χρονίσης.**

Ψαλμός ρμβ' (142).

**Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου.**

**Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.**

**Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
 ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.**

**Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά
 μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.**

**Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων.**

**Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.**

**Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ**

πρόσωπόν σου ἀπ' ἑμοῦ καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἰ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ
πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν
μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς
σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἑλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

**Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.**

Μικρά Δοξολογία.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς
Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας
οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ
ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ
ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.

**Ἄξιόν ἐστιν, ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.**

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Κανόνας του Αγίου Λαζάρου.

Ὡδὴ α' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμός.

«Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ
τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα,
βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν
Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Νεκρὸν τετραήμερον ἐξαναστήσας,
Σωτὴρ μου τὸν Λάζαρον, τῆς φθορᾶς
ἀπήλλαξας, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἔδειξας
ὡς δυνατός, τὴν ἐξουσίαν σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Φωνήσας τὸν Λάζαρον ἐκ τοῦ μνημείου,
εὐθύς ἐξανέστησας, ἀλλ' ὁ Ἄδης
κάτωθεν, πικρῶς ὠδύρευτο, καὶ στένων
ἔτρεμε Σωτήρ, τὴν ἐξουσίαν σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ἐδάκρυσας Κύριε ἐπὶ Λαζάρῳ, δεικνύων
τὴν σάρκωσιν, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ
ὅτι φύσει Θεός, ὑπάρχων, φύσει καθ'
ἡμᾶς, γέγονας ἄνθρωπος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα καὶ τῆς Μαρίας,
κατέπαυσας Κύριε, ἐκ νεκρῶν τὸν
Λάζαρον, ἐξαναστήσας Σωτήρ, καὶ δείξας
ἔμπνουν τὸν νεκρὸν, τῇ ἐξουσίᾳ σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Τῷ νόμῳ τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης,
ἠρώτησας Δέσποτα, ποῦ τέθειται
Λάζαρος; δεικνύων πᾶσι Σωτήρ,
ἀνόθευτον τὴν πρὸς ἡμᾶς, οἰκονομίαν
σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Τὰ κλεῖθρα συνέτριψας τότε τοῦ Ἰησοῦ,
 φωνήσας τὸν Λάζαρον, καὶ τὸ κράτος
 ἔσεισας, τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἔπεισας
 πρὸ τοῦ Σταυροῦ, τρέμειν σε μόνε
 Σωτήρ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Δεσμώτην τὸν Λάζαρον ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ,
 κρατούμενον Δέσποτα, ὡς Θεὸς
 προέφθασας, καὶ ἔλυσας τῶν δεσμῶν· τῷ
 σῶ γὰρ πάντα Δυνατέ, ἦκει προστάγματι.

Δόξα ...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα,
 Τριάδα ἀχώριστον, ἐν Μονάδι φύσεως,
 καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐτήν, ὡς ἓνα ἄκτιστον
 Θεόν, δοξολογήσωμεν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἀτρέπτως ἐκύησας Παρθενομήτορ, τὸν
 Κτίστην τῆς φύσεως ἐξ ἀγίου Πνεύματος,
 κατ' εὐδοκίαν Πατρός, γενόμενον ὅπερ
 ἐσμέν, **δίχα τροπῆς καὶ φυρμού.**

ᾠδὴ β' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμός.

«Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ
 ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ
 Κόσμου, τὸν μόνον φιλόανθρωπον».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Δόξα σοι, τῷ φωνήσαντι μόνον, καὶ ἐκ
 τοῦ τάφου, νεκρὸν τεταρταῖον, τὸν φίλον
 ἐγείραντι Λάζαρον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἦκουσε, τῆς φωνῆς σου ὁ ἄπνους, καὶ
 ψυχωθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐξανέστη εὐθέως,
 δοξάζων σε Κύριε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Πρόσταγμα, ζωηφόρου φωνῆς σου,
 δεξάμενος ὁδωδῶς, ἐξηγέρθη τοῦ
 τάφου, Σωτήρ μου ὁ Λάζαρος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ἐδάκρυσας, ἐπὶ φίλῳ Σωτήρ μου,
 πιστούμενος τοῦτον τὴν ἡμῶν, ὡς
 ἐφόρεσας φύσιν, καὶ ἀνέστησας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ἐτρόμαξεν, ὡς κατεῖδεν ὁ Ἄδης,
 παλινδρομοῦντα εὐθύς, τὸν δεδεμένον
 κειρίαις, φωνὴ πρὸς τὴν ὦδε ζωὴν.

Δόξα ...

Ἐξέστησαν, τῶν Ἑβραίων οἱ δῆμοι, ὅτε
 φωνήσας Σωτήρ, ἐξανέστησας λόγῳ,
 ὁδωδότα τὸν Λάζαρον.

Καὶ νῦν ...

Ἐσείσθησαν, τὰ ταμεῖα τοῦ Ἄδου, ὡς
 ἐψυχοῦτο εὐθύς, κάτω Λάζαρος, **τότε τῆ**
φωνῆ, τοῦ ζώσαντος

Ἦδὴ γ' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς.

«Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας, αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν
ᾗ ἐστερέωσε, τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός,
ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο». (Δίς)
Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Θαῦμα, ξένον καὶ παράδοξον! πῶς ὁ
Κτίστης πάντων, ὅπερ οὐκ ἠγνόει, ὡς
ἀγνοῶν ἠρώτα. Ποῦ κεῖται ὃν θρηνεῖτε;
ποῦ τέθαιπται Λάζαρος, ὃν μετ' ὀλίγον ἐκ
νεκρῶν, ζῶντα ὑμῖν ἐξαναστήσω ἐγώ;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Λίθον, ὃν σοι προσεκύλισαν, οἱ
κηδεύσαντές σε, τοῦτον συγκινῆσαι, ὁ
Ἰησοῦς προστάξας, εὐθὺς ἀνέστησέ σε,
φωνήσας σοι Λάζαρε· Ἀνάστα δεῦρο
πρὸς με, ἵνα τήν σὴν ὁ Ἄδης πτήξῃ
φωνήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Μάρθα, καὶ Μαρία Κύριε, ὀδυρμοῖς
ἐβόων· Ἴδε ὃν ἐφίλεις, τεταρταῖος ὄζει, εἰ
ἦς ὧδε τότε, οὐκ ἔθνησκε Λάζαρος. Ἀλλ'
ὡς ἀχώριστος παντί, τοῦτον εὐθὺς
φωνήσας ἤγειρας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ῥάνας, ἐπὶ φίλῳ δάκρυα, δι' οἰκονομίαν,
ἔδειξας τὴν σάρκα, τὴν ἐξ ἡμῶν
ληφθεῖσαν, οὐσία οὐ δοκήσει, Σωτὴρ
ἐνωθεῖσάν σοι, καὶ ὡς φιλόανθρωπος
Θεός, τοῦτον εὐθὺς φωνήσας ἤγειρας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Οἶμοι, ὄντως νῦν ἀπόλωλα! ἐκβοῶν ὁ
Ἄδης, οὕτω προσεφώνει, τῷ θανάτῳ
λέγων· Ἴδου ὁ Ναζωραῖος, τὰ κάτω
συνέσεισε, καὶ τὴν γαστέρα μου τεμών,
ἄπνουν νεκρόν φωνήσας ἤγειρε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ποῦ ἢ τῶν Ἑβραίων ἄνοια; ποῦ ἢ ἀπιστία; ἕως πότε πλάνοι; ἕως πότε νόθοι; ὁρᾶτε τὸν θανέντα, φωνὴ ἐξαλλόμενον, καὶ ἀπιστεῖτε τῷ Χριστῷ; ὄντως υἱοὶ τοῦ σκότους πάντες ὑμεῖς!

Δόξα ...

Ἐνα τῆς Τριάδος οἶδά σε, εἰ καὶ ἐσαρκώθης, ἕνα καὶ δοξάζω, Υἱὸν σεσαρκωμένον, τὸν ἐκ τῆς Θεοτόκου, ἀσπόρως βλαστήσαντα, καὶ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἕνα Υἱὸν δοξολογούμενον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ξένον, καὶ φρικτὸν τὸ ὄραμα, ἐξ οἰκονομίας, ὅπερ προεώρων, οἱ ἀψευδεῖς Προφῆται, Παρθένον Θεοτόκον, ἀσπόρως μὲν κύουσαν, ἀφθόρως τίκτουςαν Θεόν, **μένουσαν δὲ μετὰ τὸν τόκον ἀγνήν.**

Ὡδὴ δ' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς.

«**Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, ὑψώθης Μακρόθυμε, ἐπὶ τοῦ Ξύλου, καὶ ἔπηξας ἐν αὐτῷ, τὴν Ἐκκλησίαν σου.**»

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ἐδάκρυσας Κύριε, ἐπὶ Λαζάρῳ, δείξας ὅτι ἄνθρωπος εἶ, καὶ ἡγείρας Δέσποτα, τὸν τεθνεῶτα, καὶ ἔδειξας τοῖς λαοῖς, ὅτι Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ὁ ἄπνους ἤκουσε, τὸ πρόσταγμά σου·

Δεῦρο ἔξω Λάζαρε, δρομαῖος ἀνίστατο
σὺν τοῖς σπαργάνοις, καὶ ἤλατο Ἄγαθέ,
δεικνὺς τὸ κράτος σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα, καὶ τῆς Μαρίας,
κατέπαυσας Χριστέ ὁ Θεός, φωνήσας τὸν
Λάζαρον, αὐτεξουσίως, συνήγειρας τῆ
φωνῆ, καὶ προσεκύνησέ σοι.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Δακρύσας ὡς ἄνθρωπος, ἐπὶ Λαζάρω,
ἐξήγειρας αὐτὸν ὡς Θεός, ἠρώτας· Ποῦ
τέθαπται, ὁ τεταρταῖος; πιστούμενος
Ἄγαθέ, τὴν ἐνανθρώπησίν σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Τοῦ Πάθους τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ
Σταυροῦ σου, γνωρίσαι βουληθεὶς Ἄγαθέ
τοῦ Ἄδου τὴν ἄπληστον, γαστέρα ῥήξας,
ἀνέστησας ὡς Θεός, τὸν τετραήμερον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Τίς οἶδε, τίς ἤκουσεν, ὅτι ἀνέστη,
ἄνθρωπος νεκρὸς ὁδωδῶς; Ἡλίας μὲν
ἤγειρε, καὶ Ἐλισσαῖος, ἀλλ' οὐκ ἐκ
μνήματος, ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ὑμνοῦμέν σου Κύριε, τὴν δυναστείαν,
ὕμνοῦμεν καὶ τὰ Πάθη Χριστέ· τῆ μὲν γὰρ
ὡς εὐσπλαγχνος, ἐθαυματούργεις, τὰ δὲ
οἰκονομικῶς, εἴλου ὡς ἄνθρωπος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Θεὸς εἶ καὶ ἄνθρωπος, ἐπαληθεύων, τοῖς
πράγμασι τὰ ὀνόματα, ἐπέστης τῷ

μνήματι, σαρκὶ ὁ Λόγος, καὶ ἡγείρας ὡς
Θεός, τὸν τετραήμερον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ἐξέστησαν Δέσποτα, Ἑβραίων δῆμοι, ὡς
εἶδον ἀναστάντα νεκρὸν, ἐκ τάφου
Λάζαρον, σὺν τῇ φωνῇ σου, καὶ ἔμειναν
ἀπειθεῖς, τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα ...

Ἀνάρχως ἐξέλαμψας, ἐκ τοῦ Πατρὸς σου,
ὡς εἷς τῆς Τριάδος Σωτήρ, ἐν χρόνῳ, ἐκ
Πνεύματος, παρθενικῶν σὺ προῆλθες
αἱμάτων, σάρκα λαβὼν ὁ ὑπερούσιος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἡ σύλληψις ἄσπορος τῆς Θεοτόκου, ὁ
τόκος ἄνευ πάθους φθορᾶς· Θεὸς γὰρ
ἀμφότερα, θαυματουργήσας, **ἐκένωσεν**
ἑαυτὸν, ἵνα ἡμῖν ἐνωθῇ.

Ῥδὴ ε' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς.

«Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ
γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν,
ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν
ὑπάρχεις». **(Δίς)**

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ζωὴ ὑπάρχων Κύριε, καὶ φῶς ἀληθινόν,
Λάζαρον νεκρὸν φωνήσας ἀνέστησας· ὡς
δυνατὸς γὰρ πᾶσιν ἔδειξας, ὅτι Θεὸς
ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Τὴν ἄστεκτόν σου πρόσταξιν, μὴ φέρων

Ἰησοῦ, Ἄδης ὁ πολλοὺς δεξάμενος
ἔπηξε, καὶ τεταρταῖον ὄντα Λάζαρον,
σὺν τῇ φωνῇ ζῶντα, καὶ οὐ νεκρὸν
ἐδίδου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Τὸν χοῦν συνάψας πνεύματι, ὁ πάλαι τὸν
πηλόν, πνεύματι ψυχώσας, ζωῆς Λόγε
λόγω σου, καὶ νῦν δὲ λόγῳ ἐξανέστησας,
ἐκ τῆς φθορᾶς φίλον, καὶ τῶν
καταχθονίων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Τῷ νεύματί σου Κύριε ἀνθέστηκεν
οὐδεὶς· ὅτε γὰρ νεκρὸν, ἐφώνεις τὸν
Λάζαρον, εὐθύς ὁ ἄπνους ἐξανίστατο, καὶ
τὰ δεσμὰ φέρων, ποσὶ περιεπάτει.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ἦ Ἰουδαίων ἄνοια! ὦ πώρωσις ἐχθρῶν!
τίς οἶδε νεκρὸν ἐκ τάφου ἐγείραντα;
Ἥλιος πάλαι ἐξανέστησεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ
μνήματος, ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ἀνείκαστε μακρόθυμε, ὁ πάντα δι' ἡμᾶς,
πράττων ὡς Θεός, καὶ πάσχων ὡς
ἄνθρωπος, πάντας μετόχους ἡμᾶς
ποίησον, τῆς σῆς βασιλείας πρεσβείαις
τοῦ Λαζάρου.

Δόξα ...

Προάναρχε, συνάναρχε, ὁμότιμε Τριάς,
Πάτερ παντοκράτορ, Υἱέ, Πνεῦμα ἅγιον,
Μονὰς ἀγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ

σῶζε, πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, ἠγίασεν
 Ἄγνη, σάρκα ἐξ αὐτῆς, λαβὼν ὁ
 ὑπέρθεος, ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος,
 ὁ ἐκ Πατρὸς Λόγος, καὶ σὺν τῷ Πνεύματι
 Θεός.

ᾠδὴ ς' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμός.

**«Ἀπέρριψάς με, εἰς βάθη καρδίας
 θαλάσσης, καὶ ἔσωσάς με Σωτήρ,
 δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν
 δεσμόν, τῶν ἀνομιῶν μου». (Δίς)**
Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ἡρώτησας· Ποῦ εἶμι, ὁ πάντα γινώσκων,
 ἐδάκρυσάς με Σωτήρ, ὡς ἄνθρωπος
 φύσει, καὶ ἠγειράς με νεκρόν, τῷ
 προστάγματί σου.
Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ἐφώνησάς με ἐξ Ἰδοῦ, Σωτήρ
 κατωτάτου, βοᾷ Λάζαρος, πρὸς σέ τὸν
 λύτην τοῦ Ἰδοῦ, καὶ ἠγειράς με νεκρόν,
 τῷ προστάγματί σου.
Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ἐνέδυσάς με Σωτήρ, τὸ πήλινον σῶμα,
 καὶ ἔπνευσάς μοι ζωὴν, καὶ εἶδον τὸ φῶς
 σου, καὶ ἠγειράς με νεκρόν, τῷ
 προστάγματί σου.
Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ἐψύχωσας σύ, τὴν ἄπνουν μορφήν τῆς
 σαρκός μου, συνέσφιγξάς με Σωτήρ,

ὄστέοις καὶ νεύροις, καὶ ἡγειράς με
νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὴν παμφάγον διαρρήξας, γαστέρα τοῦ
Ἄδου, ἐξήρπασάς με Σωτήρ, τῆ σῆ
δυναστεία, καὶ ἡγειράς με νεκρόν, τῷ
προστάγματί σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐφόρεσάς μου Σωτήρ, τὸ φύραμα ὄλον,
ἐφύλαξας δὲ ἀγνήν, τὴν ἄχραντον
μήτραν, ἐξ ἧς προῆλθες σαρκωθείς, εἷς
ὢν τῆς Τριάδος.

Δόξα ...

Τριάς ἀγία δοξάζω, τὴν σὴν
εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶ,
τὸν τρισάγιον Ὑμνον, ἐλέησον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντόν σου νηδύν, ὑπέδου ὁ Λόγος,
ἐτήρησε δὲ αὔθις, μετὰ γέννησιν ταύτην,
ἀγνήν Θεογεννητορ, **θαῦμα ὄντως**
παράδοξον!

Ὠδὴ ζ' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς.

«Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ
ἠψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ, τότε
οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνου καὶ
ἠυλόγου λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ νεκρῷ ἐδάκρυσας Σωτήρ,

φιλόανθρωπε, ἵνα δείξης πᾶσι τοῖς λαοῖς,
ὅτι Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος ὤφθης,
καὶ ἐκὼν ἐδάκρυσας, τύπους ἡμῖν
προτιθείς, ἐνδιαθέτου στοργῆς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὁ τεταρταῖος Λάζαρος Σωτήρ, ὡς ἤκουσε,
κάτω τῆς φωνῆς σου ἀναστάς, ἀνύμνησέ
σε, καὶ γεγηθῶς οὕτως ἐβόα· Σὺ Θεὸς καὶ
Κτίστης μου, σὲ προσκυνῶ καὶ ὑμνῶ, τὸν
ἀναστήσαντά με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Εἰ καὶ δεσμὰ περικείμεαι Σωτήρ, ὁ
Λάζαρος, κάτωθεν ἐβόα Λυτρωτά, ἀλλ'
οὐδαμῶς, ἐν τῇ γαστρὶ μενῶ τοῦ Ἄδου,
ἐὰν μόνον κράξης με· Λάζαρε δεῦρο ἔξω·
σὺ γάρ μου φῶς καὶ ζωή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Παρακαλῶ σε Λάζαρε, φησὶν, ἀνάστηθι,
ἐξελθε τῶν κλείθρων μου ταχύ, ἄπιθι
οὔν· καλὸν μοι γὰρ ἕνα θρηνηῆσαι, πικρῶς
ἀφαιρούμενον, παρὰ πάντας οὓς πρὶν,
πεινῶν κατέπιον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Καὶ τί βραδύνεις Λάζαρε; φησὶν, ὁ φίλος
σου, δεῦρο ἔξω κράζει ἐστηκῶς· ἐξελθε
οὔν, ἵνα κἀγὼ ἄνεσιν λάβω· ἀφ' οὗ γάρ
σε ἔφαγον, εἰς ἐμετὸν ἢ τροφή,
ἀντικατέστη μοι.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τί οὐκ ἐγείρη Λάζαρε ταχύ; ἀνέκραζε,
κάτωθεν ὁ Ἄδης θρηνωδῶν, τί οὐκ εὐθύς,

ἐξαναστάς τρέχεις τῶν ὤδε; ἵνα μὴ καὶ
ἄλλους μοι, αἰχμαλωτίσῃ Χριστὸς
ἐξαναστήσας σε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ἐθαυμαστώθης Δέσποτα Χριστέ, ἐξαίσια,
τότε ἐργασάμενος πολλά· φῶς γὰρ
τυφλοῖς, κωφῶν δὲ ὤτα, ἥνοιξας λόγῳ,
καὶ τὸν φίλον Λάζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν ὡς
Θεός, φωνήσας ἡγείρας.

Δόξα ...

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὠδὴν, δοξάζοντες,
ἄναρχον Πατέρα, καὶ Υἱόν, Πνεῦμα
εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν
τρισῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ἡ Τριάς.

Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς Τριάδος ἓνα σε Χριστέ, δοξάζομεν,
ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς δίχα τροπῆς,
ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστάς
τῆς φύσεως, **τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ**
ἠνώθης ἡμῖν.

Ὡδὴ ἡ' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς.

«Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ,
τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, εὐλογεῖτε,
ὕμνεῖτε, τὸν Κύριον».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς τῶν ἀπάντων, δι'
εὐσπλαγχνίαν, ἐν Βηθανίᾳ ἐπέστη,
ἐγείρων τὸν Λάζαρον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὁ τεταρταῖος ὀδωδῶς, καὶ κειρίαις
 συνειλημμένος, ἤλατο ἔμπνους ὁ
 ἄπνους, φωνοῦντός σου Κύριε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Τῶν Ἰουδαίων ὁ λαός, ὡς ἑώρα τὸν
 τεθνεῶτα, τῆ σῆ φωνῆ ἀναστάντα, Χριστὲ
 διεπρίετο.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς, Ἰουδαῖοι, τί
 ἀπιστεῖτε, τῆ τοῦ Λαζάρου ἐγέρσει;
 Χριστοῦ τὸ ἐγχείρημα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ἀγαλλιάσθω ἡ Σιών, καὶ ὑμνεῖτω τὸν
 Ζωοδότην, τὸν ἀναστήσαντα λόγῳ, ἐκ
 τάφου τὸν Λάζαρον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Αἱ Στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ γένος,
 τῶν γηγενῶν σε ὑμνησεν, ὅτι Σωτὴρ μου,
 τὸν Λάζαρον ἤγειρας.

Δόξα ...

Σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τὸ Πνεῦμα
 δοξολογῶ, καὶ ὑμνῶν ἀσιγήτως βοῶ,
 Τρισάγιε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Σὲ εὐλογῶ καὶ προσκυνῶ, τὸν τεχθέντα
 ἐκ τῆς Παρθένου, μὴ χωρισθέντα τοῦ
 θρόνου, τῆς ἀγίας δόξης σου.

Ὡδὴ θ' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμός.

«Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
 καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ

ὑψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ ὑψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἵμνειίτω τὸ θαῦμα, Βηθανία σὺν ἡμῖν· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐδάκρυσεν ὁ Κτίστης, τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν, νόμῳ φύσεως σαρκός, καὶ Μάρθας τὰ δάκρυα λιπῶν, καὶ τὸν κλαυθμόν Μαρίας, εἰς χαρὰν μεταβαλῶν, τὸν νεκρὸν ἐγείρει.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Πιστούμενος Λόγε, τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, ἐκάλεσας τὸν Λάζαρον ἐκ τάφου, καὶ ἤγειρας ὡς Θεός, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, Θεὸν σε, καὶ ἄνθρωπον ὁμοῦ, ἐν ἀληθείᾳ ὄντα, καὶ ἐγείραντα Ναόν, τὸν τοῦ σώματός σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Συνέσεισας πύλας, καὶ μοχλοὺς τοὺς σιδηροὺς, ἐφόβησας τὸν Ἄδην τῆ φωνῆ σου, καὶ ἔπτηξε σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ θάνατος εὐθύς, ὡς εἶδον τὸν Λάζαρον Σωτήρ, τὸν παρ' αὐτοῖς δεσμώτην, ψυχωθέντα τῆ φωνῆ, καὶ ἐξαναστάντα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐξέστησαν πάντες, ὡς ἐώρων σε Σωτήρ, δακρύοντα, τὸν Λάζαρον θανέντα, καὶ ἔλεγον οἱ δεινοί. Ἴδε πῶς αὐτὸν φιλεῖ, εὐθύς οὖν ἐφώνησας αὐτόν, καὶ ἀναστάς ὁ ἄπνους, ἀφηρεῖτο τὴν φθοράν, τῷ προστάγματί σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ἐσείσθησαν πύλαι, συνετρίβησαν μοχλοί,
 ἐλύθησαν δεσμὰ τοῦ τεθνεῶτος· ὁ Ἄδης
 δὲ τῆ φωνῆ, τῆς δυνάμεως Χριστοῦ,
 πικρῶς ἀνεστέναξε, καὶ ἀνεβόα· Οἴμοι!
 Τίς καὶ πόθεν ἡ φωνή, ἡ νεκροὺς ζωοῦσα;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ἄνάστα ἐντεῦθεν, ὑπακούσας τῆς φωνῆς·
 ὁ φίλος σου γὰρ ἔξω προσφωνεῖ σε·
 οὗτός ἐστιν, ὁ τὸ πρὶν ἀναστήσας τοὺς
 νεκρούς· Ἡλίας μὲν ἤγειρε νεκρόν, καὶ
 Ἐλισσαῖος ἅμα, ἀλλ' αὐτὸς ἦν δι' αὐτῶν,
 καὶ λαλῶν καὶ πράττων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
 Ὑμνοῦμέν σου, Λόγε, τὴν ἀνεΐκαστον
 ἰσχύν· ὁστέοις γὰρ καὶ νεύροις τὸν
 θανέντα, ἤγειρας λόγῳ τῷ σῶ, ὡς τῶν
 ὅλων πλαστοουργός, καὶ τοῦτον
 ἀνέστησας Σωτήρ, ἐκ τῶν καταχθονίων,
 ὡς τῆς χήρας τὸν υἱόν, τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης.

Δόξα ...

Τριάς παναγία, Πάτερ ἀναρχε Θεέ,
 συνάναρχε Υἱέ, καὶ θεῖε Λόγε, Παράκλητε
 ἀγαθέ, Πνεῦμα ἅγιον Θεοῦ, τὸ ἐν καὶ
 τρισήλιον φάος, ἡ συμφυῆς οὐσία· εἷς
 Θεὸς καὶ Κύριος, οἴκτειρον τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα ποιήσας, ἐν σοφίᾳ Ἰησοῦ καὶ
 ὅλον με φορέσας ἐκ Παρθένου, καὶ ὅλος
 μένων ἀεὶ, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός,
 τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα Χριστέ, ἐπὶ τὸ

ποίμνιόν σου, καταπέμψας ὡς Θεός,
ἐπισκίασον ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ,
ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ
ὑψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν
εἰρήνης».

Το Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ γ'**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῶ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον·
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν·
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ
φῶς ἡ ζωή, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς
ἐν γῆ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι,
καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς
πᾶσι παρέχων θεῖαν ἄφεσιν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς Σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα ἄγνισον· τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐννοίας κάθαρσον· καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι
 ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ').
Καὶ σῶσον καὶ βοήθησον ἡμᾶς, Παναγία
Παρθένε.

Εὐχή εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον
Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε,
ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα
 ἢ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ
 παραδόξῳ Σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν
 ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς
 οὐρανίοις συνάψασα·
 ἢ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν
 πολεμουμένων βοήθεια·
 ἢ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς Σὲ
 προστρεχόντων καὶ πάντων τῶν
 Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·
 μὴ βδελύξη με, τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν
 ἔναγῃ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις

καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
καὶ τῆ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμία
γνώμη δοῦλον γενόμενον·

Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἑμοὶ τῷ
ἁμαρτωλῷ καὶ ἄσώτῳ καὶ δέξαι μου τὴν
ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην Σοι
δέησιν.

Καὶ τὸν Σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ
Κύριον,

τῆ μητρικῆ Σοι παρρησία χρωμένη
δυσώπησον,

ἵνα ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλάνθρωπα
σπλάγχνα τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος·
καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα
πταίσματα,

ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν
Αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον
ἀναδείξῃ με.

**Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος·**

ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις
καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους
ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν
καθοδηγοῦσά με·

καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν
ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς
σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων
πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα·

ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως,
τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως,

καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ Σοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
ἀποδεικνύουσα.

**Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία
Θεοτόκε,**

διὰ τῆς Σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως,
χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς
Σου Υἱοῦ,

τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

**Ὡ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,**

σὺν τῷ ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ
καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
Αὐτοῦ Πνεύματι,

**νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν.**

**Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον
ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ
ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ
πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς
ἠδυπαθείας.**

Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον
τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ
καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα·
τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις

κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν
 ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον
 νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν
 νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης
 σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.
Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς
 προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς
 ἐντολαῖς Σου καὶ τὴν μνήμην τῶν Σῶν
 κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον
 ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν Σὴν δοξολογίαν
 χάρισαι,
 εἰς τὸ ὑμνεῖν
 καὶ εὐλογεῖν
 καὶ δοξάζειν
 τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά
 Σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.
Ἄμήν.

Ἵπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη
Θεοτόκε,
προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ
Υἱῷ Σου καὶ Θεῷ ἡμῶν καὶ αἴτησαι, ἵνα
σώση διὰ Σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ
 Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
 Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι.

**Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι,
 Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
 σκέπην Σου.**

**Ἐπὶ Σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ
κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ
ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ
παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα,
ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον
γένονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς
ἡμῶν· τὴν γὰρ Σὴν μήτραν θρόνον
ἐποίησε, καὶ τὴν Σὴν γαστέρα
πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ
Σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις
δόξα Σοι.**

Εὐχή εἰς τὸν φύλακα Ἅγγελον.

**Ἄγιε Ἅγγελε, ὁ ἐφεστῶς τῆς ἀθλίας μου
ψυχῆς καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ
ἐγκαταλίπης με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου·
μὴ δώης χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι
κατακυριεῦσαί μου τῇ καταδυναστεία
τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον
τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός μου,
καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας.**

Ναί, ἄγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἴ τι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρουσίᾳ νυκτὶ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἔν τινι ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἄξιον ἀναδειξαί με δοῦλον τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Τῆ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, αναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, **Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.**

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν (**ἐκ γ´**).

Τη πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων των Αγίων και της Θεοτόκου, την Σὴν εἰρήνην δός

ημῖν και ἐλέησον ημάς, ως μόνος
οικτίρμων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

**Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε,
δόξα σοι.**

**Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), εν
ονόματι Κυρίου, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.**

**Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων,
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου,
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ),
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς
ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι
καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
Φιλάνθρωπος.**

Ἀμήν

Ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν...

- Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
 - Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
 - Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
 - Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
 - Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
 - Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
 - Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
 - Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσση καλῶς πλεόντων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
 - Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
 - Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς

κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

- Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (**εκ γ'**).

**Εἶτα ψάλλεται
εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος Ἦχος β' .
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

**Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν
καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου
χειρί, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ
πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν,
ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ
πταισμάτων πολλῶν,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι
προσπίπτομεν
Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς
δούλους σου.**

**Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**